

Μεσολόγγι: Δείτε τις γιορτές εξόδου 2019

/ [Επικαιρότητα](#)

Μεγάλες στιγμές βιώνουν από χθες οι κάτοικοι της ηρωϊκής πόλης του Μεσολογγίου αφού ξεκίνησαν οι εορτές της εξόδου 2019 στον Κήπο των Ηρώων. Σήμερα Κυριακή από τις 11.30 θα λάβουν χώρα η εκκίνηση της πομπής από τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος και η μετάβαση στον Κήπο των Ηρώων. Θα ακολουθήσει τρισάγιο στους Αθάνατους Νεκρούς και κατάθεση στεφάνου από την Α.Ε. τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κύριο Προκόπιο Παυλόπουλο στον Τύμβο των Ηρώων. Στη συνέχεια η βράβευση των νικητών του 73ου Δρόμου Θυσίας και ο πανηγυρικός λόγος από τον Εκπρόσωπο της Ελληνικής Κυβέρνησης. Θα ακολουθήσει το Μοιρολόι « Να ζει το Μεσολόγγι» από την κ.Vivian Douglas υψίφωνο, ενώ θα συμμετέχει η χορωδία του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου υπό την διεύθυνση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή κ. Σπύρου Χολέβα.

Στη 1.30 μ.μ. θα γίνει η ανακήρυξη επιτίμου Δημότη και επίδοση του χρυσού μεταλλίου της Πόλεως στην Α.Ε. τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κύριο Προκόπιο Παυλόπουλο από τον Δήμαρχο Νικόλαο Καραπάνο.

Δείτε τις εκδηλώσεις από το IONIAN TV:

Έξοδος του Μεσολογγίου ή κατά ορισμένους συγγραφείς Ολοκαύτωμα του

Μεσολογγίου[3][4] αναφέρεται στην έξοδο που πραγματοποίησαν οι πολιορκημένοι στρατιώτες και άμαχοι του Μεσολογγίου, όταν οι δυνατότητες συνέχισης της άμυνας απέναντι στα τουρκικά και αιγυπτιακά στρατεύματα είχαν χαθεί, λόγω εξάντλησης των τροφίμων. Το γεγονός συνέβη την νύχτα μεταξύ 10ης και 11ης Απριλίου 1826, κατά τη διάρκεια της επανάστασης του 1821[3]

Το Μεσολόγγι επαναστάτησε στις 20 Μαΐου του 1821. Η σημασία της θέσης έγινε γρήγορα αντιληπτή από την τοπική ηγεσία της επανάστασης. Στην πόλη πραγματοποιήθηκε η συνέλευση της Δυτικής Ελλάδας και στη συνέχεια έγινε έδρα της διοίκησης της Δυτικής Ελλάδας, που έφερε την ονομασία Οργανισμός της Δυτικής Χέρσου Ελλάδας.

Το 1822 η πόλη πολιορκήθηκε για πρώτη φορά από τα στρατεύματα του Κιουταχή που είχε νικήσει τους Έλληνες στο Πέτα, και του Ομέρ Βρυώνη που είχε ολοκληρώσει την υποταγή του Σουλίου. Μετά από δύο μήνες οι Τούρκοι έλυσαν την πολιορκία έχοντας υποστεί σοβαρές απώλειες. Την επόμενη χρονιά ένα νέο τουρκικό στράτευμα με επικεφαλής τον Μουσταή πασά κατευθύνθηκε προς το Μεσολόγγι αλλά αναλώθηκε ανεπιτυχώς στην πολιορκία του γειτονικού Αιτωλικού. Οι Τούρκοι μετά την αποτυχία να καταλάβουν το Αιτωλικό εγκατέλειψαν το σχέδιο επίθεσης στο Μεσολόγγι και αποχώρησαν.

Η πολιορκία και η έξοδος

Το 1825 ο Κιουταχής συγκέντρωσε μεγάλο στρατό στη Λάρισα και κατευθύνθηκε στο Μεσολόγγι. Στα τέλη Απριλίου 1825 στρατοπέδευσε στην περιοχή και ξεκίνησε την πολιορκία του Μεσολογγίου. Όλες οι επιθέσεις που επιχείρησε ο Κιουταχής εναντίον της πόλης απέτυχαν, όπως και η προσπάθεια του να αποκλείσει τον ανεφοδιασμό της πόλης από στεριά και θάλασσα. Οι πολιορκημένοι ήρθαν σε συνεννόηση με τον Καραϊσκάκη, ο οποίος διεξήγαγε πόλεμο φθοράς στα νώτα του στρατεύματος του Κιουταχή, αναγκάζοντάς τον να περάσει σε θέση άμυνας, τον Οκτώβριο του 1825.

Εν τω μεταξύ, ο Σουλτάνος προβλέποντας ορθά ότι η πολιορκία θα ήταν χρονοβόρα και βάσει του ότι οι Ευρωπαϊκές Αυλές, πιεζόμενες από το φιλελληνικό κίνημα των λαών τους, είχαν αρχίσει να αναγνωρίζουν την ύπαρξη ελληνικού ζητήματος, θέλησε να ενισχύσει τον αποκλεισμό της πόλης με επιπλέον δυνάμεις και του Ιμπραήμ, παρά το ότι κάτι τέτοιο δεν προβλεπόταν στην αρχική του συμφωνία με τον Αιγύπτιο στρατάρχη. Στις αρχές του Οκτώβριου 1825 κατέπλευσαν στην Αλεξάνδρεια ναυτικές μοίρες όλων των Οθωμανών συμμάχων, συνολικής δύναμης 145 πλοίων, που αποτελούνταν από τούρκικα, αιγυπτιακά, αλγερινά, τριπολίτικα μεταγωγικά και πολεμικά σκάφη, ενώ υπήρχαν και αρκετά υπό διάφορες ευρωπαϊκές σημαίες. παράλληλα, στην πόλη αυτή συγκεντρώθηκαν

8.000 Άραβες πεζοί, 1.200 ιππείς καθώς και περίπου 800 άτακτοι τούρκοι που εκγυμνάζονταν υπό την επίβλεψη γάλλων στρατηγών, ενώ μεγάλες ποσότητες τροφίμων και πολεμοφοδίων είχαν επίσης φτάσει από τους Γαλλικούς λιμένες. Με όλες αυτές τις δυνάμεις, ο Ιμπραήμ σκόπευε τόσο στην καθυπόταξη ολόκληρης της Πελοποννήσου όσο και στην άλωση του Μεσολογγίου[5].

Με την άφιξη του νέου ισχυρού στρατεύματος η πολιορκία ξανάρχισε σφοδρότερη. Παρόλα αυτά μέχρι τον Φεβρουάριο του 1826 οι Τούρκοι δεν είχαν σημειώσει καμία επιτυχία. Ο Ανδρέας Μιαούλης με τον στόλο του κατάφερε να ανεφοδιάζει το Μεσολόγγι και η άμυνα των πολιορκημένων παρέμενε ισχυρή.

Από τον Μάρτιο όμως η κατάσταση άρχισε να αλλάζει με κατάληψη από τους Τούρκους στρατηγικών νησίδων της λιμνοθάλασσας, όπως το Βασιλάδι και ο Ντολμάς. Οι Έλληνες κατάφεραν να διατηρήσουν τον έλεγχο της νησίδας Κλείσοβα μετά από μία σφοδρή μάχη, στην οποία τα στρατεύματα του Ιμπραήμ είχαν πολύ βαριές απώλειες. Όμως η δυνατότητα του ελληνικού στόλου να ανεφοδιάσει την πόλη είχε καταστεί αδύνατη, με αποτέλεσμα οι αμυνόμενοι να βρεθούν σε δυσχερέστατη θέση. Η κατάσταση στην πόλη έγινε δραματική και η πείνα άρχισε να θερίζει τους κατοίκους. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση το συμβούλιο των οπλαρχηγών και προκρίτων της πόλης πήρε την απόφαση για την έξοδο των κατοίκων από το Μεσολόγγι. Η έξοδος ορίστηκε για την νύχτα του Σαββάτου του Λαζάρου με ξημερώματα Κυριακής των Βαΐων, μεταξύ 10ης και 11ης Απριλίου 1826. Το σχέδιο της εξόδου πιθανότατα προδόθηκε, μάλλον από αυτόμολο ξένο[6], με αποτέλεσμα οι τουρκοαιγύπτιοι να απαντήσουν με σφοδρή επίθεση που συνοδεύτηκε από σφαγή. Χιλιάδες Έλληνες σφαγιάστηκαν ή αιχμαλωτίστηκαν και μόνο 1.500 κατάφεραν να διασωθούν.

Χάρης στον Κασομούλη γνωρίζουμε την εσωτερική ιστορία της πολιορκίας.[7]

Συνέπειες

Η πτώση του Μεσολογγίου οδήγησε σε διάλυση της τρίτης εθνοσυνέλευσης της Επιδαύρου του 1826 και στην παραίτηση της κυβέρνησης Κουντουριώτη. Στο εξωτερικό αναθέρμανε το φιλελληνικό κίνημα και επιτάχυνε τις διαδικασίες για επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων για την τελική λύση του ελληνικού ζητήματος[8].

Παραπομπές

Στρατικής: “Το Αθάνατο 1821”, εκδόσεις Στρατική, Αθήνα, 2008

Στρατικής: “Το Αθάνατο 1821”, εκδόσεις Στρατική, Αθήνα, 2008

Αθανασιάδης-Νόβας Γεώργιος, Δοξαστικό της εξόδου του Μεσολογγίου, «Το Είκοσιένα». Πανηγυρικοί Λόγοι Άκαδημαϊκών, έκδ. Άκαδημία Άθηνών, Ίδρυμα

Κώστα και Έλένης Ούρανι, Αθήναι 1977.

Κοτσώνης Λ. Κωνσταντίνος (2005) Αιγυπτιακή Στρατιά εισβολής στην Πελοπόννησο. Συγκρότησις, τακτική, ηγεσία. Πρακτικά Ζ' Διεθνούς Συνεδρίου Πελοποννησιακών Σπουδών, δημοσιευθέν στο "Πελοποννησιακά", Παράρτ. 27, 2007, σ. 486

Διονύσιος Κόκκινος, "Η Ελληνική Επανάστασις" (6τομο, έκδοση "Μέλισσα") Τ. 5, σελ. 142: "Αι νέαι προπαρασκευαί του Ιμβραήμ"

Ο Σπυρίδων Τρικούπης αναφέρει έναν "αλλοεθνή", ενώ κατ' άλλους (εφημερίδες "Φίλος του Νόμου" της Ύδρας και "Γενική Εφημερίς του Ναυπλίου") πιθανολογείται αυτόμολος βουλγαρικής ή σέρβικης εθνικότητας

Κωνσταντίνος Δημαράς, «Ελεύθεροι πολιορκημένοι», στο: Κ.Θ.Δημαράς, Σύμμικτα Α' Από την παιδεία στην λογοτεχνία, (επιμ.Αλέξης Πολίτης), Σπουδαστήριο Νέου Ελληνισμού, Αθήνα, 2000, σελ.135

Διονύσιος Κόκκινος, "Η Ελληνική Επανάστασις", έκδοση "Μέλισσα", Αθήνα, 1974, Τόμος 5ος, σελ. 291: "Η σημασία και αι συνέπειαι του γεγονότος"